

Dosarul nr. 2r-775/21
2-20110077-01-2r-02122021

Prima instanță, Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud.: C. Roșca)
Instanța de apel, Curtea de Apel Chișinău (jud.: Iu. Cotruță, V. Buhnaci, A. Malii)

DECIZIE

19 ianuarie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Victor Burduh
Mariana Pitic

examinând recursul declarat de Heifets Zinovi,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea
Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 8, în procedura falimentului împotriva
lui Heifets Zinovi cu privire la încasarea datoriei pentru serviciile locativ-comunale și
a cheltuielilor de judecată,

împotriva încheierii din 14 septembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care
a fost restituit apelul declarat de Heifets Zinovi, împotriva hotărârii din 12 februarie
2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru ca fiind depus în afara termenului legal,

c o n s t a t ă :

La 08 septembrie 2021, ÎMGFL nr. 8 a depus cerere de chemare în judecată
împotriva lui Heifets Zinovi, solicitând încasarea datoriei pentru serviciile locativ-
comunale în sumă de 6639,21 de lei, a cheltuielilor de judecată și a cheltuielilor de
asistență juridică în sumă de 500 de lei.

Prin hotărârea din 12 februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru a fost
admisă acțiunea depusă de ÎMGFL nr. 8. A fost încasat din contul lui Heifets Zinovi în
beneficiul ÎMGFL nr. 8 suma de 6639,21 de lei, datorie pentru serviciile locativ
comunale și suma de 500 de lei, cu titlu de cheltuieli de asistență juridică. A fost încasat
din contul lui Heifets Zinovi în beneficiul statului suma de 270 de lei cu titlu de
cheltuieli de judecată. În rest acțiunea a fost respinsă.

La 22 iulie 2021, Heifets Zinovi a depus cerere de apel nemotivată împotriva
hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii din 12
februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, cu remiterea cauzei spre
rejudecare.

Prin încheierea din 14 septembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost restituit
apelul depus de Heifets Zinovi, ca fiind depus în afara termenului legal, iar apelantul
nu a solicitat repunerea în termen.

La 15 noiembrie 2021, Heifets Zinovi, a depus cerere de recurs împotriva
încheierii instanței de apel, solicitând admiterea acesteia, casarea încheierii din 14
septembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, casarea hotărârii din 12 februarie 2021 a

Judecătoria Chișinău, sediul Centru și remiterea cauzei spre rejudecare în prima instanță.

În motivarea recursului Heifets Zinovi a indicat că cauza a fost examinată în absența sa. Despre emiterea hotărârii din 12 februarie 2021 a Judecătoria Chișinău, sediul Centru a aflat la 13 iulie 2021, dată când a luat cunoștință de materialele dosarului, iar la data de 22 iulie 2021 a fost depus cererea de apel. Consideră că cererea de apel a fost depusă în termenul legal de 30 de zile de la data comunicării dispozitivului hotărârii.

A invocat că la adresa unde domiciliază din 07 februarie 2019, mun. Chișinău, str. Lacului, 27 nu a recepționat nici o cerere de chemare în judecată sau vreo citație despre locul, data și ora ședinței de judecată.

A afirmat că, adresa la care au fost expediate înștiințările de către instanța de judecată, mun. Chișinău, str. V. Alecsandri, 74, ap. 2 și ap. 3, aceste bunuri imobile au fost vândute la data de 23 iunie 2020, iar adresa, mun. Chișinău, str. Valea Dicescu, 119, acest bun imobil nu i-a aparținut niciodată, în acest imobil a avut doar viză de domiciliu până la data de 07 februarie 2019.

A declarat că hotărârea primei instanțe a fost emisă doar prin prisma poziției ÎMGFL nr. 8, argumentelor și probelor prezentate de acesta, iar recurentul a fost în imposibilitate de a-și angaja un avocat, de a pregăti poziția pe marginea acțiunii de a prezenta referințe și probe, de a da explicații de a beneficia de drepturile procedurale, fiind încălcat art. 27 CPC.

A menționat că instanța de apel nu a ținut cont de normele procedurale, nu a dat apreciere argumentului apelantului referitor la faptul că el locuiește pe altă adresă, care este indicată în buletinul de identitate, oficial înregistrată la Agenția Servicii Publice.

În conformitate cu art. 425 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Materialele cauzei atestă că copia încheierii din 14 septembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată la 25 octombrie 2021 la adresa poștală a apelantului/recurent, dar date care ar confirma recepționarea acesteia la materialele dosarului lipsesc (f.d. 54).

Astfel, recursul declarat la 15 noiembrie 2021 este în termen.

La 02 decembrie 2021 în adresa ÎMGFL nr. 8 a fost expediată copia recursului declarat de Heifets Zinovi, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței (f.d. 62), însă intimatul nu și-a valorificat dreptul procedural respectiv.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) din Codul de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copieii certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului și a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Studiind materialele dosarului în raport cu cele invocate în recurs și normele legale aplicabile la caz, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Heifets Zinovi, urmează a fi respins din următoarele motive.

În conformitate cu art. 427 lit. a) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Conform art. 110 din Codul de procedură civilă, termen de procedură este intervalul, stabilit de lege sau de judecată (judecător), în interiorul căruia instanța (judecătorul), participanții la proces și alte persoane legate de activitatea instanței trebuie să îndeplinească anumite acte de procedură ori să încheie un ansamblu de acte.

Reieșind din prevederile art. 112 alin. (2) din Codul de procedură civilă, dacă ultima zi a termenului este nelucrătoare, acesta expiră în următoarea zi lucrătoare.

Potrivit art. 111 alin. (1) din Codul de procedură civilă, actele de procedură se efectuează în termenul prevăzut de lege.

În conformitate cu art. 113 din Codul de procedură civilă, dreptul de a efectua actul de procedură încetează odată cu expirarea termenului prevăzut de lege ori stabilit de instanța de judecată. Nerespectarea termenului atrage după sine decăderea din dreptul de a efectua actul de procedură, dacă legea nu prevede altfel.

Conform art. 362 alin. (1) și (3) din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel. Repunerea în termen de apel se face de către instanța de apel în cazurile și în ordinea prevăzute de art. 116.

În conformitate cu art. 369 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă, instanța de apel restituie, printr-o încheiere, cererea dacă apelul a fost depus în afara termenului legal, iar apelantul nu solicită repunerea în termen sau instanța de apel a refuzat să efectueze repunerea în termen.

Din materialele cauzei rezultă că la 12 februarie 2021 Judecătoria Chișinău, sediul Centru a pronunțat dispozitivul hotărârii, prin care a fost admisă acțiunea depusă de ÎMGFL nr.8, în procedura falimentului.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 22 iulie 2021 Heifets Zinovi, a depus cerere de apel, solicitând admiterea acesteia, casarea hotărârii din 12 februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și remiterea cauzei spre rejudecare.

Ca urmare, prin încheierea din 14 septembrie 2021, Curtea de Apel Chișinău a restituit apelul declarat de Heifets Zinovi ca fiind depus în afara termenului legal, iar apelantul nu a solicitat repunerea în termen.

Verificând circumstanțele cauzei în raport cu argumentele recursului și cadrul legal aplicabil speței, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră justă soluția instanței de apel de restituire a cererii de apel depusă de Heifets Zinovi, în temeiul art. 369 alin. (1) lit. b) din CPC, deoarece cererea de apel a fost depusă peste termenul de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii prevăzut la art. 362 alin. (1) din CPC.

Or, după cum rezultă din actele cauzei, dispozitivul hotărârii primei instanțe a fost pronunțat la 12 februarie 2021, iar cererea de apel a fost depusă de către Heifets Zinovi, abia la 22 iulie 2021, pe când termenul-limită de depunere a apelului a expirat la 14 martie 2021 (duminică). Însă, având în vedere că ultima zi a termenului este nelucrătoare, cererea de apel urma a fi depusă în următoarea zi lucrătoare, adică 15 martie 2021 (luni).

Totodată, în conformitate cu art. 116 alin. (1) și (3) din Codul de procedură civilă, persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță. La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului. Totodată, trebuie efectuat actul de procedură care nu a fost îndeplinit în termen (să fie depusă cererea, să fie prezentate documentele respective etc.).

Din normele legale citate supra rezultă că termenul de declarare a apelului poate fi restabilit dacă persoanele îndreptățite prin cerere invocă această solicitare. La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului de procedură. Prin prisma jurisprudenței CEDO, nemotivarea de către instanță a temeiurilor de repunere a apelului în termen sau repunerea neîntemeiată în termenul de apel reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil.

La caz se constată că apelul a fost depus de către Heifets Zinovi peste termenul legal de atac, însă apelantul nu a solicitat repunerea în termen a apelului, printr-o cerere formulată în condițiile art. 116 din CPC, cu indicarea motivelor și prezentarea probelor întru confirmarea imposibilității depunerii apelului în termenul legal. Or, repunerea în termenul de atac se face de către instanța de judecată doar în cazurile și în ordinea strict reglementată de art. 116 din CPC, care cert, expres și imperativ stipulează că repunerea în termen a actului de procedură poate fi efectuată doar la cererea persoanei care o solicită și cu anexarea probelor ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului.

Prin urmare, Heifets Zinovi contestând hotărârea primei instanțe peste termenul de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului, trebuiau să depună diligența și să întreprindă măsurile necesare pentru a-și proteja drepturile de acces la instanță prin depunerea unei cereri de repunere în termen a apelului, cu anexarea probelor justificative, prin care să se confirme imposibilitatea depunerii cererii de apel în termenul de atac prevăzut de lege. Or, instanța de apel nu era în drept din oficiu să dispună acest fapt, fără ca apelanta să înainteze personal această solicitare.

Instanța de recurs notează că instanța de apel, corect a concluzionat despre restituirea cererii de apel declarată de Heifets Zinovi, deoarece apelantul a omis termenul legal de contestare a hotărârii și nu a solicitat repunerea în termen.

Cu referire la argumentul recurentului precum că nu a cunoscut despre litigiul inițiat de ÎMGFL nr.8 și momentul începerii curgerii termenului de declarare a apelului pentru apelantul Heifets Zinovi, a fost 13 iulie 2021, dată la care a făcut cunoștință cu materialele cauzei, Colegiul îl consideră neîntemeiat or, după cum rezultă din materialele cauzei copia acțiunii cu anexele respective și citația pentru ședința de judecată din 12 februarie 2021 au fost expediate la adresa indicate în cererea de chemare în judecată și care a fost returnat instanței de fond cu mențiunea „nereclamat”, fapt ce constituie recepționare legală (f.d.30-31). Or, apelantul/pârât nu s-a prezentat la oficiul poștal pentru recepționarea corespondenței.

În conformitate cu art. 100 alin. (1) din Codul de procedură civilă, cererea de chemare în judecată și actele de procedură se comunică participanților la proces și persoanelor interesate, contra semnătură, prin intermediul persoanei împuternicite, prin poștă, cu scrisoare recomandată și cu aviz de primire, prin intermediul biroului executorului judecătoresc, la adresa electronică indicată în cererea de chemare în judecată sau înregistrată prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor, sau prin alte mijloace care să asigure transmiterea textului cuprins în act și confirmarea primirii lui, precum și prin delegație judiciară.

Conform art. 102 alin. (6) din Codul de procedură civilă, citația sau înștiințarea se trimite la adresa menționată de parte sau de un alt participant la proces.

Potrivit art. 105 alin. (1) Codul de procedură civilă, citația și înștiințarea se trimit prin scrisoare recomandată cu aviz de primire sau prin persoana împuternicită de judecată. Data înmînării citației sau înștiințării se înscrie pe citație sau înștiințare în partea care se înmînează destinatarului, precum și pe cotor, care se restituie instanței.

Nu poate fi reținut argumentul recurentului precum că, nu a știut de existența litigiului, nu a fost citat pentru examinarea cauzei în fond și nu a participat la ședința de judecată, deoarece a fost citat pe adresa, mun. Chișinău, str. V. Alecsandri, 74, ap. 3, bun imobil care a fost vândut la 23 iunie 2020, or, la materialele cauzei nu a fost prezentate probe care ar confirma cele declarate. Mai mult ca atât, datoria pentru serviciile locativ-comunale, au fost pretinse pentru locul de consum din mun. Chișinău, str. V. Alecsandri, 74, ap. 3, ceea ce se deduce din factura din 20 mai 2020, anexată la cererea de chemare în judecată (f.d.8), proprietar fiind indicat Heifets Zinovi.

Colegiul reține că recurentul a făcut o tentativă de a demonstra faptul că dânsul are înregistrat din 07 februarie 2019 domiciliul în mun. Chișinău, str. Lacului 27, anexând la cererea de apel a copiei buletinului său (f.d. 42).

Totuși, Colegiul reiterează că încheierea instanței de apel din 14 septembrie 2021 este una întemeiată, or intimatul/reclamant ÎMGFL nr. 8 solicită încasarea de la Heifets Zinovi a datoriei pentru serviciile prestate, fiind locatar al bunului imobil, situate în mun. Chișinău, str. V. Alecsandri, 74, ap. 3 fapt confirmat prin extrasul din Registrul bunurilor imobile (f.d.9). La fel, în extras fiind indicată și adresa de domiciliu a recurentului, mun. Chișinău, str. Valea Dicescu, 119.

Neîntemeiate sunt și argumentele recursului precum că, termenul de declarare a apelului urma a fi calculat de la 13 iulie 2021, când a recepționat copia dispozitivului hotărârii din 12 februarie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, or art. 362 alin. (1) din Codul de procedură civilă, într-o manieră certă și clară leagă termenul de 30 de zile de contestare de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dar nu de la data recepționării actului judecătoresc, sau de la data publicării hotărârii pe site-ul oficial al instanței de judecată.

Prin urmare, Colegiul consideră că, argumentele invocate în cererea de recurs, indică direct la nerespectarea de către apelantul-recurent a drepturilor sale procedurale și eschivarea de la îndeplinirea actelor de procedură, în măsura stabilită de normele de drept procedural și nu pot fi acceptate de către instanța de recurs în vederea casării actului judecătoresc contestat.

Aici, urmează a se menționa că potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, participanții procesului de judecată urmează să-și asume un rol activ, urmărind cu diligență derularea procesului său și să dispună cu bună-credință de drepturile sale procedurale.

În conformitate cu art. 56 alin. (3) din Codul de procedură civilă, participanții la proces sunt obligați să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale.

În cazul abuzului de aceste drepturi sau al nerespectării obligațiilor procedurale, se aplică sancțiunile prevăzute de legislația procedurală civilă.

Prin urmare, ținând cont că cererea de apel împotriva hotărârii Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 12 februarie 2021, a fost depusă cu depășirea termenului prevăzut de lege, iar Heifets Zinovi nu a solicitat repunerea în termen și nu a anexat probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului, Colegiul consideră ca fiind corectă concluzia instanței de apel privind restituirea apelului depus de Heifets Zinovi din motivul depunerii în afara termenului legal.

În acest context, se va reține că soluția adoptată de Curtea de Apel Chișinău prin încheierea din 14 septembrie 2021, este compatibilă și cu respectarea garanțiilor unui proces echitabil, în sensul prevederilor art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, având în vedere că

prelungirea nejustificată a termenului pentru exercitarea apelului ar împiedica rămânerea irevocabilă, ca urmare a expirării termenului de atac, a hotărârii judecătorești emise de instanța de fond și ar leza, în acest mod, principiul securității raporturilor juridice.

Or, admiterea spre examinare a unui apel tardiv, ar avea un efect incompatibil cu principiul securității raporturilor juridice, garantat de art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale și ar încălca dreptul intimatului la un proces echitabil, avînd în vedere obligația părților de a exercita drepturile procedurale cu bună credință și în termen.

Din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de Heifets Zinovi și de a menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 14 septembrie 2021.

În conformitate cu art. 427 lit. a), art. 428 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de către Heifets Zinovi.

Se menține încheierea din 14 septembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 8, în procedura falimentului împotriva lui Heifets Zinovi cu privire la încasarea datoriei pentru serviciile locativ-comunale și a cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Victor Burduh

Mariana Pitic